

Leto VI. — Št. 2

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA LIGNITA VELENJE

20. februarja 1965

TUDI TO JE POTREBNO

Rast Velenja je hitra. Vedno večje proizvodne naloge, ki se postavljajo pred kolektiv RLV, narekujejo niz akcij, ki bodo vplivale ne samo na rast kolektiva rudnika, temveč tudi na druge, zaradi te rasti nastale kolektive. Ta rast rojeva nove potrebe, ki so ali pa bodo realizirane v rasti Velenja samega.

Veliko smo že govorili in pisali o gospodarski rasti Velenja. Oglejmo si danes še drugo rast, ki zaradi gospodarstva nastaja, v veliki meri pa gospodarstvo tudi pogojuje! Novodošli delavci rabijo stanovanja. Ta se izgrajujejo, ljudje se naseljujejo in začenjajo formirati svojo družino. Na vsakih ca. 25 družin je potreben vsaj en razred osemletke — letno pa je v Velenju zgrajenih od 150—250 stanovanj. Ni še zgrajena ena šola, ko se mora (ali bi se morala) že začeti graditi druga. Mnogo velenjskih otrok se vozi v srednjo šolo v druge kraje, toda večini je zaradi di tega, ker v Velenju še ni srednje šole, odvzeta možnost, da bi jo obiskovali.

Nujno je, in v interesu občanov, da se osnuje takšna šola tudi pri nas.

Vse več je zaposlenih družinskih članov, kar zopet narekuje ustanovitve varstvenih ustanov za otroke (vrtec in sl.) Skratka, mnogo je teh potreb, ki jim je treba zadostiti, če hočemo, da se bo tok našega življenja in predvsem naših otrok normalno odvijal.

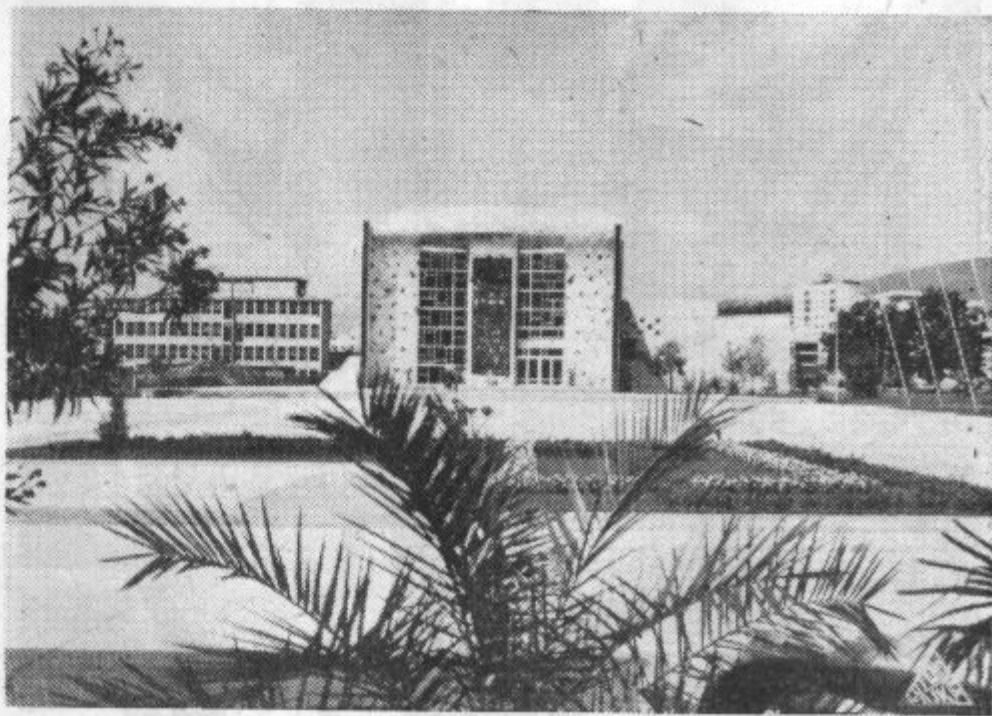
V vsakodnevem pogovoru se sicer čisto pritožujemo, čemu je vse to potrebno: Mar bi gradili več samo stanovanj!... Ko pa o tem globlje razmišljamo, vidimo, da samo groba izgradnja stanovanj še ne rešuje vsega.

Poleg šol in vzgojno-varstvenih ustanov pa rabimo še marsikaj. Prav radi se na primer shajamo v delavskem klubu, kinu, včasih v kulturnem domu itd. To že sicer Velenjčani imamo. Vendar pa se še vedno upravičeno pritožujemo, da nimamo kje skupno sivistrovati ali pustovati itd. itd. Vse to so naše potrebe, ki so ali pa bodo pogojevale izgradnje takšnih objektov.

Drugo je vprašanje, koliko kdo potem te objekte koristi. Nedavna anketa sociološke šole je pokazala, da posamezniki te objekte — tem bolj intenzivno koristijo, kolikor dlje so v Velenju. Vsakdo prinese v Velenje svoje navade. V skladu s temi na-

del našega življenja, ki bo v naših okvirih (Velenju) prav sigurno samo takšen, kakršnega si bomo sami organizirali.

Prosvetni delavci iz vse Slovenije prav te dni na osnovi naših izkušenj razpravljajo o Velenju o možnih oblikah dela v

vadami išče v Velenju tudi mesta, v kakršnih se je v prejšnjem kraju shajal z znanci in prijatelji. Zato so marsikateremu »shajalna mesta« v Velenju v začetku tuja. Vprašanje je tudi, če so vedno programske tako organizirane, da bi bila za Velenjčane privlačna. Verjetno ne, da sicer se je že našlo dosti takšnih oblik dela v teh prostorih pa tudi programov, ki ljudi privlačijo.

Ne bi bilo slabo, da se včasih pogovarimo tudi o tem, tako kot se vsakodnevno pogovarjamo o uspehih proizvodnega dela, o zniževanju stroškov itd., saj je tudi to

družbenih centrih svojih krajev. Upamo in želimo, da bodo videli kaj koristnega in uporabnega. Prav tako želimo, zvedeti od njih njihove izkušnje, ki jih bomo, če bo tako kazalo, prenesli v naše delo.

Seveda pa so pogoji in praksa v različnih krajih različni. Kako bomo živeli v prostem času, je odvisno v glavnem od nas samih, od tega, kako in koliko si ga bomo znali organizirati. Prav zato razmišljamo tudi o tem in spregovorimo o tem tudi na naših organih upravljanja. Gotovo bo to nam vsem samo v korist.

V VELIKI DRUŽINI JE

V veliki dvanajstnadstropni stolpnici je nad dvesto mladih fantov — bodočih rudarjev. Iz vseh krajev Slovenije so prišli. Največ takih, ki jim je nezadovoljiva osnovnošolska izobrazba zaprla pot do nadaljnjega izobraževanja.

Ni lahko delati z njimi. Mnogi med njimi so vzgojno iztirjeni. Sedaj čaka rudarsko šolo, kot stolpnico zahtevna naloga: izobraziti fante tako, da bodo na delovnem mestu globoko pod zemljo umni in dobri rudarji. Se težja je vzgojna naloga: vlti v fante zaupanje v uspeh pri delu, vzgojiti jih v poštene in skupnosti predane ljudi.

Mnogi fantje, ki so prišli rudarsko mesto, niso imeli doma toplega družinskega gnezda. Niso bili deležni pristrčne besede. Ni slučaj, da se je vodstvo rudarske šole odločilo urediti mladincem življenje tako,

da bo v najlepši fantovski dobi le nekaj svetlih dni, polnih domačnosti in lepih, iskrenih besed. Ali se je kdo vprašal, kako bi potekalo življenje teh fantov, če bi jih iz prve negativne in dramatično pogojene mladostne sfere pahnili v drugo, ki je sicer urejena, vendar še vedno stroga in manj pristopna?

V Velenju je velika družina mladih, nad dvestodeset jih je in v njihovo mlado življenje posega 48 družin — vzgojiteljev.

Pozno popoldne je, ko vstopimo pri Kristofovih. Prijazna gospodinja me sprejme in povede v dnevno sobo. Povsod vzoren red. Ob veliki mizi je šest stolov, na katerih so še pred dobro uro sedeli mladi rudarji.

Kaj hitro in neprisluseno steče pogovor o njih. »Zadovoljna sem in rada jih imam!«, izjavi mlada gospodinja. »Želim,

da bi ostali vsaj tako dolgo, dokler ne odidejo k vojakom!« Za kaj vendar? »Navadila sem se jih. Poznam jih dobro!« Tedaj se je iz sosedne sobe pokazal droben in nasmejan obraz učenca. »Trudi se, vendar se težko uči.« doda mlada gospodinja, ko se takoj zatem obraz zopet umakne v sobo. »Veste, preživljal je bridko mladost. Dom ga je skoraj zapustil, pravih staršev nima.« Za hip sva oba umolknila. Verjetno je gospodinja mislila še na koga med šestimi, ki žive pri njej. Zagledal sem se v njene sinje oči in zdelo se mi je, da sem občutil v njih materinsko toploto, ki jo je razdeljevala med šest fantov.

Fantič kakih pet let jo je primahal v sobo, razigran in že hip nato jo je mahnil k fantom. Odšel sem za njim. Sprejeli so ga kot brata, najmlajšega. Bežno sem se ozrl po vseh štirih sobah. Povsod red. Fantje so brali, nekdo je poležaval, drugi je pisal pismo. Nisem hotel biti vsiljiv. »Kam pa pišeš?« »Priatelju!« Prav pri fantu sem se ustavil. Ima svojo sobo: bela postelja, omara, miza, stoli, prijetna toplota centralne kurjave.

Bil je ravno dan, ko starši nabavljajo vse potrebno za veliko družino. Vseh šest je prišlo in vsi kot eden odhiteli v trgovino. Kako lepa je takala velika družina sem pomislil...

Potem sem obiskal še dve drugi družini. Povsod red in povsod ista želja — naj bi ostali fantje še dolgo pri nas! »Zjutraj ob pol štirih jih budim trikrat tedensko. Pripravim jim kavo, da lahko pravočasno odhite na delo.« Ko mati... Skoda, da nisem prišel v trenutku, ko jim reže kruh, škoda... »Ko so pobje prišli k meni, sem jim dala celo za kino. Seveda mož tega ni vedel.« Ali vam je žal, da ste se odločili za vlogo rejnika in vzgojitelja? »Niti malo ne. Če bi fantje odšli, bi se mi zdelo, da sem izgubila nekaj, česar zelo pogrešam.« Besede so povedale dovolj.

Koraki so odmevali po kamnitih stopnicah. V meni pa je še vedno živel stavek: Ko bi odšli, bi jih zelo pogrešala!

Za mano je ostala ponosna stavba, kjer se dnevno trudi 48 družin. Gospodinja kuhajo, skrbijo za dnevni red, nadzirajo učne ure. Nad vsemi bdi upravnik. Njegovo delo je zahtevno. Iz dneva v dan naj bi v dvanajstih nadstropjih obiskal osemindeset družin. Ne, to je preveč! Važnejša, kot je skrb za slehernega fanta, je skrb za pravilno usmerjanje staršev, ki vzgojajo fante.

Ze lani so pripravili zanje vrsto razgovorov s področja psihologije, sociologije, pravilne prehrane. Tudi to sezono so se odločili, da bodo razgovore nadaljevali.

Na prvih razgovorih so tokrat temeljito analizirali anketo o pravilni prehrani, ki so jo izvedli med starši. Temu sledijo pomembna poglavja iz psihologije, o odnosih med starimi in mladimi, o bontonu. Zdi se, da starši radi sprejemajo take razgovore. Sleherni vzgojni napotek jim je dragocen. Jasno pa je, da vodstvo šole želi doseči, da bi vzgoja v velikem družinskem krogu bila čim bolj enotna.

Saj lahko razumemo starše in njihovo željo po izobraževanju. Ni lahko delati s pubertetniki. Ni lahko delati s tistimi, ki so v mladostni zaletelosti nekje na sredi poti obviseli in se zmedli na poti k cilju. Ne, ni lahko. Iz razgovorov s starši bi rad dodal še to, da fantje občutijo ljubezen novih staršev in je tudi prisrčen

Treba se je naučiti ravnanja z varnostno svetilko!

TOPLO

odnos staršev do njih bolj efektnejši kot tam, kjer bi bil režim prestrog! Ze to dvojno naziranje je treba izravnati in prav bo, če bodo v prihodnje posvečali vprašanju vzgoje staršev največjo skrb. Nastajajo dileme glede časa za učenje. Neka prirodno bistra žena mi je dejala: »Zdi se mi, da sta dve uri dnevnega učenja več kot dosti. Kaj naj verjamem fantom, da bi se lahko učili vse popoldne.« Raje jim rečem: »Fantje, dve uri se boste učili, nato pa bo čas vaš.« Strinjam se z njo in tudi učinek takega dela je uspešnejši od onega, ko bi fant moral biti ves popoldan pri knjigi, aktivno pa bi delal mogoče le pol ure. Nešteto takih in podobnih misli vznikne v tebi, ko misliš na izobraževanje staršev.

Vsi vemo, da ni lahko biti dober vzgojitelj. Ob prirojenem pedagoškem erosu mora sleherni dober vzgojitelj poznati vsaj najbolj osnovne strani psihologije in pedagogike!

Večer je bil in visoko nad dvanajstim nadstropjem so se prižigale neonske luči.

Odhitel sem.

Naslednje jutro sem bil med njimi v razredu.

Sklenil sem, da jih tokrat anketiram. Vprašanje adaptacije mladih ljudi v samski stolpnici me je zanimalo.

Kdo bi se raje vrnil v dom mladih rudarjev? Tišina. Nato se med šestdesetimi javijo le trije, ki bi bili pripravljeni biti sam svoj gospodar bolj prostih rok.

Zakaj ste raje pri družinah? Ni mogoče naštetih vseh odgovorov.

Hrana je dobra in okusna.

Ne izgubljam poti do hotela, red je!

Navadili smo se novega doma!

Kako navadili? Vse je bolj domače. Res je! Vsi ti odgovorijo, če jih vprašaš, kam gredo: DOMOV!

Da, sprejme jih dom. Tista topla domačnost, ki jo lahko nudi samo prijazen očetov in materin glas, glas, ki se ne izgublja med stene.

Radi jih imamo, so mi odgovorili nekateri! Radi!

Potem sem razmišljal dalje. Čemu vse to? Saj oskrba v veliki družini ni poceni! Družina dobi za vsakega fanta 16.800 dinarjev mesečno.

In vendar se taka vzgoja danes po več kot enem letu obstoja izplača!

Ali se sploh lahko predstavljamo, koliko pomeni mlademu, razvijajočemu se človeku takle dom!

Naveže se nanj — naveže se s tem na kraj, v katerem živi in dela. Nikoli v življenju ne bo mogel mimo tega in vedno bo v srcu mladince kosček sreče, ko se bo spominjal let v veliki družini.

Skupnost v rudarskem mestu jim je omogočila urejeno življenje, ki je pogoj za uspeh.

Ni jim dala samo kruha in obleko ter knjige. Dala jim je precej več. Uspešno jim je nadomestila prvo vzgojo z drugo in jim tako omogočila zdravo vraščanje v družbo.

Prepričan sem, da človek, ki v življenju ne doživi nič lepega, ni pravi človek. Brez lepih čustev ne moreš živeti, saj se ob njih mnogokrat v življenju hraniš.

Prav to daje tudi velika družina z dvanajstim nadstropji v Velenju.

Domov gremo! so dejali. Kot da so doma. Se slišim njihove vzklike in srečen sem. Naj doživljajo dom tudi tisti, ki jim je bil prvi dom pusta in mrzla hiša. Brez toplih utripov, ki ogrevajo vse živo.

Eden izmed »torkovih večerov«: otvoritev razstave v delavskem klubu (Foto Pajk)

Pregled prireditev v sezoni 1964/65

Domače prireditve	Obisk	Število
1. Lutkovne predstave	41	4.920
2. Torkovi večeri	21	3.780
3. Gledališke predstave	13	3.900
4. Glasbeno-zabavne prireditve	2	240
5. Predstave film. gledališča	3	900
6. Filmske predstave za mladino (ozki filmi)	68	7.480
7. Filmske predstave za odrasle (ozki filmi)	17	510
8. Predstave za sezonske delavce	4	1.200
9. Proslave - akademije	10	2.100
10. Filmske predstave v rednem kinu	429	107.250
Skupaj — brez red. filmov	179	25.030
— s filmi	608	132.280

Prireditve tujih izvajalcev		
11. Gledališke predstave	11	3.790
12. Matineeje RTV Ljubljana	3	765
13. Glasbeno-zabavne prireditve	6	2.320
14. Ostale prireditve	16	3.700
Skupaj:	36	10.575
Vsega skupaj: brez rednih filmov	215	35.605
s filmi	644	142.855

Razen tega pa naj omenimo še druge zvrsti, ki so se odvijale po naših sekcijah!

Plesna sekcija za odrasle, mladino in pionirje, ki je štela 177 članov, je imela skupaj 38 plesnih vaj (od tega 12 za mla-

dino). Šahovska sekcija (s 125 člani), je izvedla 5 uspešnih turnirjev in II. šahovski festival v Velenju, kjer je sodelovalo preko 600 igralcev.

V delavskem klubu je bilo 20 razstav, ki si jih je ogledalo okoli 53.000 ljudi.

Ze več let uspešno prirejamo plesne vaje pod vodstvom Ludvika Simončiča

SODELUJMO

V LETU 1965 SE VEČ NAGRAJENIH KORISTNIH PREDLOGOV IN IDEJ

Pri prehodu na obračunske enote in njihovo utrjevanje v gospodarskem ter družbeno-političnem pogledu bo moral neposredni proizvajalec-soupravljalac pridobiti občutek dobrega gospodarja. To se pravi, da mora znati štediti z raznim materialom, s čim manj fizičnega napora napraviti več koristnega dela, nakopati več premoga in tako zniževati proizvodne stroške na tono premoga.

Pri tem pa bomo morali posvečati več pozornosti vzgoji neposrednih proizvajalcev, od nekvalificiranega do visokokvalificiranega delavca v obračunskih enotah in to preko raznih seminarjev in tečajev. Podajala se bi snov dobrega gospodarjenja in praktični primeri o možnostih raznih prihrankov, ki vplivajo na povečanje produktivnosti ter znižanje proizvodnih stroškov. Razumljivo je, da mora pri tem odigrati vodilno vlogo tehnični kader, ki mora biti v prvi vrsti gospodarstvenik in tako mu bodo lahko sledili postopoma tudi ostali. Pri tem pa seveda igra veliko vlogo dajanje raznih koristnih predlogov in misli, ki nam pripomorejo do čim bolj-ših rezultatov glede odkopne storitve, večjih napredkov na pripravi, boljšega in cenejšega podgrajevanja jamskih prostorov, boljšega vzdrževanja jamske mehani-

zacije in jeklenega podporja, večje varnosti dela, boljšega zračenja itd. Iz izkustev dajanja raznih predlogov v nekaterih naših del. org. in v inozemstvu, moramo spoznati gospodarski in tehnični pomen napredka rudarske tehnike. Včasih navidezno nepomemben predlog prihrani več milijonov dinarjev ali doprinese k delnemu povečanju odkopne storitve, ali k povečanju dnevnega napredka pri izdelavi prog itd.

Razumljivo je, da mora pri resničnem ekonomskem prehodu na obračunske enote prenehati nekoordinirano strokovno delo, ki se še tu in tam pojavlja. Individualizem in lokalistično gledanje nekaterih, more prav tako neugodno vplivati na nadaljnji razvoj decentralizacije ekonomskih enot.

Kako pomembno je soodločanje delavcev, kar zadeva povečanje produktivnosti,

priznavajo tudi sociologi v kapitalističnih deželah, pravi tov. Popit, predsednik sindikatov Slovenije, v svojem članku »Demokracija in gospodarjenje«. Potrebno je samo, da to spoznanje prodre v najširši krog ljudi, posebno tistih, ki so zadolženi za organizacijo dela. Lažje je reševati vse probleme, ki nastajajo v procesu proizvodnje in gospodarjenja, če na ustrezen način pritegnemo čim širši krog ljudi. To, da ljudje sodelujejo, razmišljajo o problemih, je neizčrpen vir idej in pobud. S tem se ljudje ogrejejo za reševanje problemov, se angažirajo in s svojo človeško ustvarjalnostjo dosegajo neslutene rezultate.

Dobra organizacija službe sprejemanja predlogov za izume, tehnične izboljšave in razne ideje, njih realna ter nepristranska proučitev, daje v glavnem dvojne prednosti:

1. Dopušča vsakemu proizvajalcu, fizičnemu ali umskemu, da razmišlja, kako bi čimveč doprinesel k uspehu delovne organizacije.

2. Vsak član kolektiva dobi večji občutek, da delovna organizacija potrebuje in ceni njegovo sodelovanje.

inž. S. Z.

Morda še ne veste

— Da smo v lanskem letu sprejeli na Rudnik lignita Velenje 1.361-novih delavcev;

— da je odšlo iz RLV 1.090 delavcev;

— da smo v obeh jamah in klasirnici povečali stalež zaposlenih komaj za 106 delavcev;

— da smo za povečanje enega delavca v jami morali sprejeti 8,8 delavcev;

— da nam je v prvem letu zaposlitve odšlo 756 delavcev;

— da smo vsled neopravičenih izostankov v lanskem letu izgubili 1.843 dni;

— da smo imeli v lanskem letu 813 nezgod;

— da je bilo za nezgodo v povprečju izgubljen 19,9 delovnih dni;

— da smo v lanskem letu za malice porabili:

39.083 kg mesnih izdelkov

23.293 kg mesnih konzerv

20.996 kg ribjih konzerv

9.332 kg mlečnih izdelkov

23.864 kg desert — slaščice

299.864 kg kruha.

Zanimivo — ali ne?

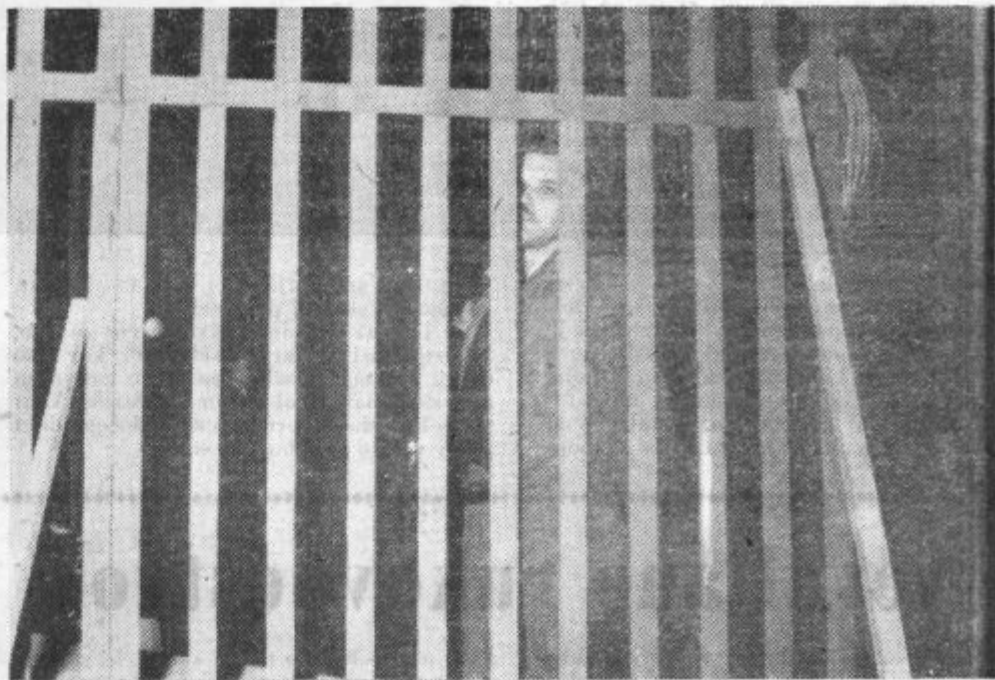
NI VSE ZLATO...

Mogočni industrijski razvoj v zadnjih letih, pa tudi raznolikost plačilnih sistemov posameznih gospodarskih organizacij, ki vsaka po svoje regulirajo stimulacijo zaposlenih, je nedvomno pripomogel k večji fluktuaciji delovne sile. Kadri se prelivajo iz podjetja v podjetje, iz ene republike v drugo. V večini primerov gre za kvalificirane ljudi, ki iz različnih razlogov želijo menjati podjetje in okolje, ki si žele izboljšati položaj in ki se končno tudi nekje ustalijo. Ta pojav bi bil vsestransko normalen, toda žal gre v drugo skrajnost, se pravi, da se z dobrimi kadri istočasno selijo poklicni delomrzneži, avanturisti in tudi drugi »grešniki«. O težavah, ki jih imamo s temi zadnjimi, je potrebno seznaniti našo domačo javnost.

Nekaj mesecev že namreč prakticiramo z določenim postopkom pri sprejemanju novih ljudi v RLV. V ta namen je bila imenovana timska komisija, v kateri so predstavniki kadrovske službe RLV in referenti na Zavodu za zaposlovanje delavcev Velenje. Komisija običajno zaseda dvakrat tedensko, kjer na prvi stopnji ugotavlja, kdo izmed kandidatov izpolnjuje pogoje za zaposlitev na RLV in koga je treba odkloniti. Dejstvo je, da je zadnja komisija svoje delo dobro zastavila, saj so rezultati znani. Fluktuacija je občutno padla. Novosprejeti delavci, so potom razgovorov s komisijo informirani glede dela in organizacije RLV. Promet, če itako rečem, je bil v zadnjem tromesečju 1964 dokaj velik. Izmed 348 kandidatov za zaposlitev na RLV, je bilo sprejetih le 131 tovarišev. Odklonjenih je bilo torej kar 187 kandidatov. Kdo so ti ljudje in zakaj so bili odklonjeni? Gre predvsem za delavce, ki imajo domala že polne delovne knjižice, ki delovne knjižice izgubijo ali so jim bile »ukradene«, zato nastopajo z duplikati. Neverjetno uporni in trmast so ti ljudje. Na vse mogoče in nemogoče načine hočejo za vsako ceno v rudnik. Registrirali smo primere, ko takšni kandidati odkrito groze, obljublajo krvave sankcije proti članom komisije, uporabljajo žaljive izraze in celo z znanimi kretnjami skušajo s silo prepričati odgovorne uslužbence, da bi jih le-ti pod pretnjo fizičnega obračuna sprejeli. Vsekakor ti elementi, takoimenovani večni potniki, ne delajo čast svojim sonarodnjakom, ki v rudniku že delajo in ki so znani kot pošteni in vestni delavci. Prav bi bilo, da bi se vsi rudarji za ta problem zanimali — po svojih močeh odgovornim organom pomagali omenjene delomrzneže z ustreznimi prijemi poslati tja, od koder prihajajo. Neverjetne težave imajo s tem v zvezi tovariši iz kadrovske službe, ko razčistišujejo črne nočnine takšnih postopačev. Upravičeno negodujejo delavci rudarji zlasti iz nočne izmene, ko

po prihodu iz službe, najdejo v svoji sobi že rabljeno posteljo. S kakšnim občutkom gre v takšno posteljo utrujen rudar, si

ne prakse, pa nobenih ustreznih dokumentov, razen seveda duplikata delovne knjižice, prepričati, da RLV takšnih kadrov ne rabi. Posledice so seveda v grožnjah in neizmerni užaljenosti prizadetih, da o očitaniu šovinizma sploh ne govorimo. Poudarjamo, da je dobrodošel vsak delovni človek, ki je pošten, zdrav in iskren. Tega ho kolektiv vesel, saj bo pridobil novega pridnega sodelavca, ne glede, od kod prihaja. Toda avanturisti in »ptice selivke« naj raje ostanejo v svojih gnezdih. Prepričan sem, da s tem delim

Dramska sekcija »Svobode« je naštudirala že več zahtevnih odrskih del

lahko mislimo. Vprašujemo se, kako bo v bližnji prihodnosti, ko že sedaj v zimi, spričo obilne zunanje fluktuacije nismo vedno v stanju posamezne primere pravično in z razumevanjem rešiti. Težko je namreč človeka, ki ima polna usta strokovne izobrazbe, ne vem koliko univerzal-

nenje celotnega kolektiva RLV, pa tudi drugih v dolini. Navedbe v tem članku so doživete in dokumentirane v vsakodnevni praksi, zato niso zlonamerne. Možno se pač tudi pri tem vprašanju poslužiti pregovorov, ki pravita: ločiti zrno od plevla, in ni vse zlato... S. Vrtačnik

Malčki Zidanškove 4, 5 in 6 so lani pripravili ljubko praznovanje 8. marca. Tudi letos se že pripravljajo

Naši najmlajši se že pripravljajo

Ze od leta 1963 imamo v naši hiši (Zidanškova 4) pionirski hišni svet. Le-ta je lani pripravil skupno z Zidanškovo 5 in 6 ljubko praznovanje 8. marca.

Letos se naši malčki že spet pripravljajo na proslavitev Dneva žena. Zapeli bodo nekaj pesmic in uprizorili kratko igro.

Prav bi bilo, da odrasli, ki so sposobni, otrokom pomagajo pri takem delu. Tako se bodo otroci že v rani

mladosti učili organiziranega pristopa k delu.

Pokazati moramo vse zanimanje za njihovo dejavnost. Prav s tem jih bomo vzpodbudili k še večji aktivnosti in tako spet nekaj prispevali k njihovi vzgoji in — k vzgoji samega sebe.

Šipuš Štefan, Zidanškova 4

SLAVJE PRI STRELCIH

Naš strelec, tov. MEH Leopold je bil pred kratkim upokojen. Njegovi tovariši — strelci — so skupaj z njim proslavili ta dan in ga presenčili tudi z darilom.

Poglejmo, kaj se je dogajalo ta večer!

Dragi Polde! Dolga leta te je budilka prebujala iz sladkega sna. Mnogi drugi so še spali, ko si se ti skupno s svojimi tovariši že pognal v globino velenjskih revirjev, da bi tam dal družbi to, kar si ji mogel dati — svoj znoj in jamsko zlato.

Dolgo si delal. Izpod Rudolfovega šahta, kjer si naredil prvi šiht, si se potem počasi približeval Skalam in kopal še naprej. Več kot pol življenja si preživel v temi. Dvakrat si se težko ponesrečil. Delil si z nami dobro in grenko. Bil si vedno najboljši tovariš in vedno si nas znal spraviti v dobro voljo. Vedno si bil veseljak, rad si se pošalil in tako si nam velikokrat prav s svojo zdravo šalo vlil novega elana za delo.

Za vse to, kar si nam kot dober tovariš dal, se ti danes vsi strelci zahvaljujemo. Tebi, Polde, pa želimo, da bi v svojem zasluženem pokoju užil skupno s svojo družino še mnogo zdravih let.

Dragi strelci! Najlepše se vam zahvaljujem za obisk in darilo. Zahvaljujem se, da ste prišli na moj poslovilni večer. Dolga leta smo skupaj delali — dolgo nas je družilo skupno delo. Veseli me, da ste z današnjim obiskom pokazali, da s tem, ko odhajam z delovnega mesta, naše tovarištvo ne bo prekinjeno. Ostali bomo prijatelji še naprej. Jaz sam pa se bom

vedno rad spominjal vas vseh in vseh ur, ki smo jih skupaj preživel.

Se enkrat se vam zahvaljujem za vse, kar ste storili zame v vseh letih, kar smo delali skupaj, posebej pa se še zahvalim za vaš današnji obisk in za darilo. Vam pa želim, da bi pri vašem bodočem delu imeli veliko uspehov in srečo.

MISLIM, KI JIH JE Povedal POLDETov TOVARIS, STRELEC KROFL JOZE, SE PRIDRUŽUJE TUDI UREDNIŠTVO RUDARJA IN VSI, KI SMO POLDETA VEDNO POZNALI KOT DOBREGA DELAVCA IN DOBREGA TOVARISA.

»Nevaljano rukovodstvo«

Drugi družabni rudarski večer v hotelu Paka se je odvijal v najlepšem razpoloženju. Program večera je bil kar lepo pripravljen. Poleg ostalih točk je bila tudi nagrada za najboljšo šalo. Ob dobri kapljici in dobrem programu je bilo razpoloženje na višku in prostovoljcev za dobro šalo je bilo vedno več.

In tu se je zataknilo. Priliko je izkoristil tudi rudar iz Breze, Bencun Rafael in povedal naslednjo »šalo«.

»Bil sem v Velenju 4 mesece in 5 dni. Velenje kot mesto mi je zelo všeč. Ni mi pa všeč vodstvo Rudnika lignita Velenje, točneje »rukovodstvo ne valja«, kar me je privedlo, da sem službo pustil samovoljno.«

Ni pa povedal do konca, saj je resnica precej drugačna.

Zakaj mu vodstvo RLV ni všeč, konkretnije ni povedal. Skušajmo torej mi odgovoriti na njegovo »šalo«.

Bencun Rafael, avtor gornje »šale« je prišel s prijateljem Bošnjak Nikom v Velenje septembra 1964. Oba sta se zaposlila na RLV. Samsko stanovanje jima je bilo dodeljeno v samskem domu na Saleški 18/d in to v sobi, kjer stanuje 6 samcev. Omenjena tovariša se nista hotela sprijazniti z dejstvom, da stanujeta v sobi, v kateri je toliko ljudi. Začela sta prihajati na kadrovska službo z zahtevo, da se jima dodeli soba, kjer bi bila lahko sama. To bi samo po sebi v skrajni liniji bilo izved-

ljivo, če ne bi bilo nekaj stvari, ki so ovirale pozitivno rešitev. Sodelovala sta namreč pri kvartopirstvu, ki se je razpaslo v nekaterih sobah. Da bi ta posel laže opravljala, bi seveda bilo lažje, če bi imela svojo sobo, »da ne bi motila sstanovalecev«, ali še točneje, da ju ne bi kdo z eventualnim negodovanjem motil. Drugo pomembno dejstvo, da se njuni zahtevi ni ugodilo, pa je naslednje: Oba sta poročena ter imata družini v Brezi. Z dodelitvijo sobe, kjer bi bila sama, obstoja popolnoma realna možnost, da bi vselila vanjo še svoji družini, saj je bilo to v podobnih primerih skoraj reden pojav.

Gornje predpostavke so imele za rezultat, da se njuni zahtevi ni ugodilo. Dejstvo je, da je naša želja in naloga, skušati urediti življenje članov našega kolektiva (predvsem samcev) kar najbolje, vendar s predpostavko, da znajo to ceniti in spoštovati, mikakor pa izkoriščati v namene, ki niso v skladu z ustaljenim redom.

Vse to smo omenjenima tovarišema povedali, vendar je odklonitev njune zahteve bila zanju dovolj, da sta smatrala, da vodstvo RLV ne odgovarja ter da se jima je zgodila vnebovpijoča krivica, tako velika, da sta se odločila za samovoljno zapustitev dela.

Ugotavljata pa, da se jima Velenje dopade. Mogoče sta se omenjena tovariša pozabila vprašati, zakaj je Velenje lep kraj, ki je lahko nekemu všeč. Zanju je bilo verjetno preveč, pomisliti, da je mogoče prav »nevaljano rukovodstvo« ogromno doprineslo, da je tako.

Ne zdi se nam prav, da nekateri tovari-

ši gledajo tako ozko na svoje probleme. Mogoče je skoraj malo neumestno, da svojo ozkost reprezentirajo na takem mestu in na tak način.

Prepričani smo, da sta izbrala napačno pot, ker lokali niso pristojni za reševanje takšnih prelemov.

OBVESTILO UPOKOJENCEM

ZE PRIHODNJI MESEC BODO ZAVODI OPRAVILI PRVE PREVEDBE POKOJNIN

Glede stalnega povpraševanja upokojencev in članov našega kolektiva zaradi novih prevedb pokojnin po novem pokojninskem zakonu obveščamo prizadete o teh problemih.

Vse invalidske, starosine (dosedanje osebnosti) in družinske pokojnine bodo PREVEDENE PO URADNI DOLŽNOSTI ZA VSE UPOKOJENCE, ki imajo pravico do pokojnine na dan 1. 1. 1965. Upokojencem torej ne bo potrebno vlagati nobenih zahtevkov za to prevedbo, ker bodo zavodi pokojnine prevedli po uradni dolžnosti, in sicer tako, kot bo za upokojenca najugodnejše.

S tem odpadejo vse skrbi, urgence in nepotrebna pota upokojencev. Prevedbo pokojnin bodo izvedli sami zavodi za socialno zavarovanje.

Kadrovska-socialna služba RLV

Program turističnega društva

Turistično društvo Velenje si je za leto 1965 izdelalo obširen program dela. Sicer je program izdelan v telegrafskem stilu, vključuje pa se iz njega lahko razbere široka dejavnost, zato ga objavljamo v celoti.

Z občinske gasilske zveze

Gasilska društva včlanjena v Občinski gasilski zvezi Velenje so na svojih občinskih zborih podala obračun dela za preteklo 1964 leto. Teh občinskih zborov so se udeležili zastopniki občinske gasilske zveze, predstavniki krajevnih skupnosti, socialistične zveze, odborniki tistega kraja in predstavniki ostalih krajevnih organizacij in delovnih skupnosti.

Občni zbori društev so bili dobro pripravljeni in polno številni. Funkcionarji so podali izčrpna poročila o delu v društvu ter tudi nakazali probleme, ki so prevsem v dotrajani opremitvi.

Da so občni zbori bili tako dobro pripravljeni je vsekakor pripisati del uspeha sklicanemu posvetu najaktivnejših članov društev, ki ga je sklicala občinska gasilska zveza Velenje. Taki posveti z najaktivnejšimi člani društev bi bili potrebni še večkrat letno, kar bi bilo zagotovilo, da bi se sprejeti plani dela in razne akcije in naloge uspešneje izvajale.

Društvo je tudi aktiviziralo ocenjevanje društev in tekmovanje prav gotovo pa tudi vse požarne in poplavne akcije, ki so bile v preteklem letu.

Stimulativno na društveno dejavnost je vplivala tudi dotacija društvom za njihovo dejavnost, ki se je ocenjevala po pravilniku in po doseženih točkah dodeljevalo dotacijo za društveno življenje. Ta sredstva so bila dodeljena Gasilski zvezi iz sklada za društveno dejavnost pri Skupščini občine Velenje. Upamo, da bomo v letošnjem letu iz tega sklada dobili še več sredstev in da bodo uspehi društvenega dela še večji za požarno varnost s preventivnimi ukrepi pri požarnovarstvenih pregledih objektov.

Na občinskih zborih so bile izvršene tudi kadrovske spremembe, ki naj bi se bolj vplivale na večjo društveno razgibanost in na vključevanje novih članov, članic, mladine in pionirjev. Sprejeti so bili statuti društev in plani dela po katerih se mora še povečati požarna preventiva, ustanavljati gasilske trojke po zaselkih in jih vključevati v matična društva, kjer jih je strokovno usposabljal in opremiti z najpotrebnejšim gasilnim orodjem.

Iz predloženih predračunov, izdatkov in dohodkov za predvidene potrebe je razvidno, da so potrebna večja denarna sredstva za vzdrževanje gasilskih domov in opreme, ker je sedanja že dotrajala. Predlog potreb po finančnih sredstvih za potrebe društev in občinske zveze je dan pristojnim organom pri Skupščini občine Velenje, vendar ni upanja, da bi se lahko naenkrat krile vse potrebe, temveč le najnujnejše. Da bi se stanje izboljšalo, so mnoga društva sklenila, da bodo za gasilske potrebe napravile nabiralne akcije med vaščani, ki jih bodo v interesu požarne varnosti prav gotovo tudi podprli.

Miloš Volk

1. V letu 1965 skrbeti za vsestransko propagandno dejavnost naših turističnih objektov in postojank.

2. Udeležiti se spomladanskega in jesenskega velesejma z reklamnim propagandnim materialom v Zagrebu, Grazu, Dunaju, Münchenu, Trstu in Rimu.

3. Založiti in izdati letak v slovenskem, nemškem in italijanskem jeziku, in to:

- a) Velenje,
- b) Hotel »Paka«,
- c) Mladinski turizem,
- d) Restavracija »Jezero«,
- e) Zimski turizem in šport,
- f) kulturni dom.

4. Izdelati program stalnih turističnih prireditev:

- a) tradicionalni pustni Karneval po ulicah Velenja,
- b) večer glasbe, petja in plesa (junij),
- c) mednarodni plesni turnir (avgust),
- d) vinska trgatve (september),
- e) Krepi turistični ribolov,
- f) Obnovev turistične progandne table na obmejnih blokih.

7. Izvesti letno nagradno tekmovanje v ureditvi balkonov, okolice hiš, blokov s cveticami in zelenicami (15. 4.—31. 10).

8. Izdelati pogodbe z zasebniki privatnih sob za oddajo ležišč turistom in izvesti kategorizacijo istih.

9. Turistično društvo naj nadalje krepí poslovne stike s TZS, CTZ, ter potovalnimi in časopisnimi agencijami doma in v inozemstvu.

10. Posvetiti vso skrb pri razvoju zimskega turizma.

a) postopna ureditev zimskega športnega centra,

b) postavitve kioska za prodajo toplih pijač,

c) postavitve dveh vlečnic (otroško igrišče, zimski športni center),

d) ureditev parkirnih prostorov,

e) urediti primeren dostop v areno zimskega centra,

f) urediti zemeljska dela nad otroškim zabavnim igriščem in s tem omogočiti varno sankanje in smučanje,

g) postaviti primerne reklamne table za zimski šport.

11. Ukreniti vse potrebno, da se v letih 1965/66 založi in izdela nov barvni prospekt »Velenje«.

12. Organizirati in krepiti službo vodičev.

13. Načeti propagando za izkopanine v Škalah (Mastadont).

14. Povečati število članstva.

15. Založiti in izdelati nov prospekt hotela »Paka« v črno beli tehniki.

16. Natisniti in založiti razglednice z zimskimi motivi kraja ter založiti barvne razglednice z novimi motivi.

17. Krepi turistični lov — povezava z lovsko družino (vodič za lov).

18. Začeti razvijati zabavni center Velenje (idejni načrt).

19. Krepi turistično vzgojo občanov.

20. Krepi strokovnost gostinskih, turističnih delavcev.

21. Vključevati višinske kmetije v turizem (izletniški planinski turizem).

RAZGLAS

Po 165. členu uredbe o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Uradni list FLRJ, št. 53/57) in 6. točke navodila o postopku z najdenimi predmeti (Uradni list SFRJ, št. 93/49) objavljamo, da so bili na območju Skupščine občine Velenje najdeni spodaj navedeni predmeti:

- 1. 14 moških koles najdenih v okolici Velenja in Šoštanja;
- 2. okvir moškega kolesa;
- 3. 2 ženski kolesi;
- 4. usnjena kapa za motoriste;

5. očala za motoriste;

6. moško kolo, najdeno v Družmirju.

Prosimo lastnike zgoraj navedenih predmetov, da iste dvignejo pri oddelku za notranje zadeve Skupščine občine Velenje v roku enega leta po objavi tega razglasa. Po tem roku bodo ti predmeti last splošnega ljudskega premoženja.

Skupščina občine Velenje
Oddelek za notranje zadeve

Ugodno prodam motorno kolo »PANONIA« 250 ccm, kompletno spalnico in otroško sobo ter kuhinjsko pohištvo zaradi selitve. Ogled možen vsak popoldan, razen ob sredah.

Per Vida in Branko,
Velenje, Jenkova 9

ZAHVALE

Svojim tovarišem s čela C₁ in C₂ (100 etg) se zahvaljujem za pozornost, ki so mi jo izkazali. Tudi Koželj Emilu in Sovinc Petru, ki sta me v imenu tovarišev obiskala ter obdarila, se lepo zahvaljujem.

Vesel sem bil, ko sem videl, da me ob Novem letu tovariši niso pozabili. Ob tej priliki sem spoznal, kako je pri srcu ponesrečencu, če vidi, da njegovi tovariši mislijo nanj.

Prijetno presenečenje pa mi je v tem času pripravila tudi Sindikalna podružnica RLV. V darilu sem videl dokaz, da sem s svojim kolektivom tesno povezan. Tako spoznanje pa mi veliko pomeni, zato se svojim tovarišem in prav tako predstavnikom naše sindikalne podružnice še enkrat prav lepo zahvaljujem.

Stanko AUBREHT

Ležal sem v celjski bolnišnici. Tu so me za Novo leto obiskali in obdarili moji tovariši. Dan po tem pa so me obiskali in obdarili tudi predstavniki sindikalne podružnice. Vsem se za izkazano pozornost najlepše zahvaljujem.

VITMAJER

Ob težki izgubi nenadomestljivega moža in očeta

SILOVSEK MARTINA

se zahvaljujem vsem sorodnikom, mnogoštevilnim prijateljem in vsem članom gasilskih društev, ki so našega dragega in nepozabnega pokojnika spremili na njegovi zadnji poti v prereni grob. Zahvaljujemo se za vse tople besede, ki so bile izrečene, zahvaljujemo se za vence. Hvala vsem, ki so na kakršenkoli način pomagali in vsem, ki so z nami sočustvovali.

»Rudar«, glasilo delovnega kolektiva RLV — Urejuje uredniški odbor: Stefan ing. Zagorčnik, Rudi Kotnik, Ljubo Naraks, Ivan Fece, Jože Tekavec — Glavni urednik: Jože Tekavec — Izhaja dvakrat mesečno Tiska CP »Celjski tisk« Celje — Cena 20 din.

VELIK USPEH

DVIGALCI NASEGA PARTIZANA SO BILI DRUGI NA TEKMOVANJU ZA KUP JUGOSLAVIJE. VSEKAKOR USPEH!

USPEH JE ŠE VEČJI, ČE POMISLIMO, S KAKšno TEŽKO BORBO JE NAŠ PARTIZAN POSTAL FINALIST. NI BIL NAMREČ DELEZEN NITI NAJMANJŠE PODPORE S STRANI TEŽKOATLET-SKE ZVEZE JUGOSLAVIJE. NASPROTNO: VEMO DA SO PRAV NAŠIM DVIGALCEM UTEŽI VSESTRANSKO NASPROTOVALI IN JIM SKUSALI ONEMOGOČITI UDELEŽBO NA KONČNEM TEKMOVANJU — TO JE V FINALU.

V nedeljo, 31. januarja je bilo v Osijeku finalno tekmoovanje za KUP Jugoslavije. Finalisti so bili naslednji težkoatletski klubi: »Novi Sad« (Novi Sad), »Slavonija« (Osijek), »Železnica« (Sarajevo) in »Rudar« (Velenje).

Vsaka ekipa je tekmovala v sedmih kategorijah.

Naša ekipa so sestavljali naslednji tekmovalci:

- Srečko Pirc,
- Jože Zaluberšek,
- Polde Kreosel,
- Ivan Velunšek,
- Ignac Salej,
- Malin Jenko,
- Franc Melanšek.

Pripomniti je treba, da je bilo na tem tekmoovanju vsega skupaj le 6 juniorjev. Od tega jih je bilo v naši ekipi kar 5. Tako je bila naša ekipa po svojem sestavu najmlajša.

Kljub temu pa so naši presenetili javnost z odličnim plasmanom: priborili so 2. mesto.

Posamezni naši tekmovalci so v svojih kategorijah zasedli naslednja mesta:

Naš tekmovalec kategorija rezultat mesto

Pirc	bantan	205 kg	1.
Zaluberšek	perolahka	235 kg	3.
Kreosel	lahka	280 kg	3.
Velunšek	srednja	290 kg	3.
Salej	lahkotežka	305 kg	3.
Jenko	srednjetežka	310 kg	1.
Melanšek	težka	285 kg	2.

Končni vrstni red ekip je bil naslednji:

1. TAK Osijek	15 točk
2. RUDAR VELENJE	12 točk
3. TAK Novi Sad	12 točk
4. TAK Sarajevo	3 točke

Ekipa Velenja in ekipa Novoga Sada sta sicer dosegli enako število točk, toda v takem primeru odloča teža posamezne ekipe. Naša ekipa je bila za 1,5 kg lažja od ekipe Novoga Sada in tako so se naši plasirali na 2. mesto.

Naši tekmovalci so zadovoljni: dosegli so uspeh, na katerega so le tiho računali, a povedati si niso upali. Zdaj je njihova želja uresničena. Čestitajmo jim!

Za Velenje predstavlja ta rezultat enega največjih športnih uspehov do zdaj. Zato je prav, da se v bodoče še bolj zavzamemo za delo te sekcije, ki je z dosedanjimi uspehi — in posebno z zadnjim! — dokazala, da je vredna vse pomoči.

Prav je, da ob zaključku omenimo še dva neumorna delavca, ki jima tudi gre del zaslug za uspeh. To sta tov. Uranjek — trener sekcije za doiganje uteži in tov. Grossman, predsednik sekcije. S svojim požrtvovalnim delom sta uspela formirati mlado, a že elitno (vsaj v jugoslovanskem merilu) ekipo. Uspela sta vnesti med svoje fante pravega športnega duha. Zato ni čudno, če so na tekmoovanju v Osijeku naproči kmalu opazili, da je naša velenjska ekipa najbolj disciplinirana in je kot taka bila deležna največ pozornosti.

NAŠI DRŠALCI POTUJEJO NA ČEŠKO

Do zdaj so imeli naši drsalci, člani kotalkarsko-drsalnega kluba »Rudar« Velenje že lepe uspehe. Tako so v pretekli sezoni osvojili na Bloudkovem memorialu v drsanju v parih 1., 2. in 4. mesto. Na republiškem prvenstvu so dosegli 1. mesto (dečki) in 9. mesto (deklice). Naši juniorski pari so v drsanju dosegli 2., 5., 6. in 7. mesto.

To so nedvomno zelo dobri rezultati in smo lahko Velenjčani nanje ponosni.

Letos spet, neumorno trenirajo, da bi svoje uspehe obdržali in še izboljšali.

Upajmo, da bo v tem smislu tudi veliko prispeval njihov trening na Češkem. 14. februarja namreč odpotuje ekipa naših šestih mladih drsalcev in predsednik kotalkarsko-drsalnega kluba v Bratislavo. Tam bodo trenirali 10 dni.

STVD »Partizan-Rudar« jim želi veliko uspehov pri treningu. Obenem se zahvaljuje vodstvu Rudnika lignita Velenje, da je preko svojih poslovnih prijateljev navezalo stike s češkimi drsalci in tako omogočilo našim članom trening pod vodstvom čeških trenerjev.